

KECSKEMÉTI LAPOK

ELŐFIZETÉSI DIJ:

Egész évre 5 frt — kr. Negyedévre 1 frt 50 kr.
Félévre . . . 2 . 50 . . . Egy szám ára 12 kr.

POLITIKAI ÉS TÁRSADALMI HETILAP

HIRDETÉSI DIJ:

4 hasábos petit sor 3 kr., többszöri vagy terjedelmes hirdetéseknek árlengedés adatik.

MEGJELENIK MINDEN VASARNAP

Külsőre is az év folytatán minden hónap elején lehet.

SZERKESZTŐ LAKIK: III. TIZED, BUDAI-ÚTCA, 189. SZ.

KIADO-HIVATAL: BUDAI-ÚTCA, 186. SZ.

Helyegyéj minden beutalásért 30 kr.

A budapest—kecskeméti vasút.

Olvasóink bizonyosan mindnyájan tudják már, hogy a budapest—lajosmizsei helyiérdekű vasút-társulat, va sítvonalának Kecskeméti leendő kiépítésére az előmunkálati engedélyt megkapta. Azt is tudja már majd mindenki, hogy ez az előmunkálattal már meglehetősen előhaladott állapotban van s ha egyéb akadályok köztbe nem jönnek remélhető is, hogy még ez évben, sőt ez év nyarán már, két gőzös fog nekünk fűtyülni.

Csak hogy persze egyéb akadályok is lehetnek.

A concessiót nyert társulat kiküldöttéi itt voltak városunkban s a városi érdeklődőket érkeztetle összehívva elő is adták kívánságukat, a mely kívánság egyszerűen csak abból áll, hogy a kecskeméti érdekeltég vegye át elhelyezésre a Lajos-Mizse-Kecskeméti vonalrész kiépítési költségeinek 35 százalékának megfelelő névértékű törzsrészt. Az érkeztetle lefolyásáról lapunk más helyén adván kimerítő értesítést, itt csak megemlítjük, hogy a concessiót nyert társulat — a fentebiek szerint tehát nem kíván egyebet, mint, hogy itt — az ő előleges számitások szerint 150,000 frt ára törzsrészt vegyen át az érdekeltég és még — mint az pótlólag kifejezték — hogy ha a vásárlás mellé akarjuk az indóházat behelyezni, hogy ez esetben az ott szükséges kisajátításokat mi eszközöljük.

Az érkeztetlen, a mint mi láttuk, nem annyira az érdekeltég, mint inkább az érdeklődők voltak jelen s így hamarosan az lett az eredmény, hogy a társulat megbízottai felkértek, hogy ajánlatokkal a városhoz forduljanak. Nézetünk szerint ez nem egészen helyes, mert a város ebben csak, mint társvehet részt s ha a kezdeményezés oda utaltatik, az mindenesetre hosszasan halasztja az ügyet; sokkal jobb lett volna tehát — és még most is jobb lenne — társadalmi úton karolni fel az ügyet s az érdekeltégnek maguk között tanácskozni meg.

A mi magát a társulat kérését illeti azt — egyik oldalról tekintve — túlzottan mondani nem lehet, hiszen 67 kilométer hosszú pályához adtak 680 ezer forintot törzsrésztvényekért s ime itt 18 kilométerért 150,000 frtot kérnek, vagyis aránylag valamivel kevesebbet. De másfelől kétségtelen, hogy a budapest-lajosmizsei vonal felényi forgalmat sem fog csinálni, mint a mennyit a bp.—kecskeméti vonal csinálni fogna s ennél fogva azon vasútnak ezen nyújtvány ügyszólván életfeltétele.

Nem kell tehát hinnünk, hogy azok az urak, a kik ezt jól tudják, sőt tudják azt is, hogy itt az idő is pénz, az alkunál méltánytalanok lenni akarnának.

Visszont Kecskemétnek sem szabad kicsinyleni a saját érdekét, különösen a gazdálkodó közönségnek, a disznó-hizlalóknak, gabona- és egyéb kereskedőknek. Nagyon könnyű belátni, hogy miután az út innen: Budapestig egy-ötödél lesz rövidebb, a szállítási díj is legalább (és ez bizonyos) egyötödél

kevesebb lesz, a mi azt teszi, hogy a gabonafélék métermázsánként legalább 8-krall lesznek drágábbak, de mi bizton merjük hinni, hogy az egy-ötödél — a verseny folytán — könnyen kétötödél s a 8 krból 16 kr. lesz.

A sertésszállításra nézve még sokkal nagyobb lesz az előny, mert ezen az úton egész Bécsig magyar vasúton mehet.

Ezek és még más különbségek a városra nézve ezerekre és ezerekre mennek s nem vélünk csalódní, hogy évenként a százezer forintot is legalább megközelítik.

Azért tehát vessenek számot magokkal az érdekeltég és ha jól számot vetnek magokkal, befogják látni, hogy a törzsrésztvények kamata az első egypár szállításnál megjő, sőt rövid pár év alatt azok nekik teljesen ingyenben maradnak s indirect úton tetemes hasznot hoznak.

Elsősorban tehát az érdekeltégnek kell sorompóba lépni és szűk markáknak lenni nem szabad, mert rájuk nézve a hűzás halasztás tényleges kárral jár s ha például csak az idegi gabonatermés marad is le az olcsóbb szállítástól, már az is óriási veszteséget okoz. Nem mondjuk, hogy a város is ne áldozzon, sőt áldozatot csupán csakis a város fogna hozni, de ez semmi esetre sem lehetne az, hogy a város a törzsrésztvényeket vagy csak azok nagyobbbrészt is átvegye, de átvehetők azok 15—20 százalékát. Könnyű ezt belátni, mert a kereskedőre nézve a sertés-hizlalók, hanem a szősoros értelmében vett kereskedő, ez nem nagy haszonnal jár; ő többet ad az áru czikkért, mert kevesebb teherral szállíthatja és olcsóbban adja, mert neki is kevesebbe kerül. Ez ugyan csak a nagy forgalom tárgyát képező cikkekre áll s így bizony még a kereskedelem is jelentős hasznát veendi. A fogyasztóra aligha előny, mert éppen a legnevezetesebb élelmi czikket fogják a tarifa alacsonyabb voltát az árak emelkedésében megérteni. Nyilvánvaló tehát, hogy emez újabb áldozatot a város ismét csak azok érdekében hozná — ha hogy egyáltalában hozhatná — a kik érdekében eddig is és mindenha a legnagyobb, sőt túlvitt áldozatokat hozta.

Fontos kérdés még az indóház elhelyezése, a mely körül mindnyájan talpon állunk, hogy rosszul felfogott egyéni érdek legyeztetése miatt az általános közérdek és az elsősorban figyelembe veendő szempontok csorbát ne szenvedjenek.

Az első, hogy a központhoz minél közelebb legyen, mert az indóházhoz, illetőleg a raktárakhoz tengelyen való szállítás mégis csak a legdrágább; ehez fűződik a kényelmi szempont, idő takarítás stb. Második, hogy az indóház kedvéért a vonal jelentékenyen meg ne hosszabbíttassék, mert a meghosszabbított vonalrészre eső szállítási díjat minden kiló és minden személy után, mind a két vasútvonalon mindenha megkellend fizetni, a mi csak 2—3 kilométer nyújtványnál is az idők teljességében óriási összegre rüg. A harmadik, hogy az osztrákállam-

vasúttal szintén ezen szempontból rövid vonalon összeköthető legyen.

Ezeknél fogva főként elhibázott dolog lenne a sertéshizlalótelep kedvéért óriási kerülővel a halasi kapuhoz vinni s különben is kicsiny vásárterünet megszorítani, mert a sertéshizlalók szárnnyújtványt úgyis kapnak, amely nyújtvány, kisebb forgalomra szánuva, olcsóbb építmény s ennél fogva az indóházig e vonalon, az általános tarifánál valószínűleg olcsóbb szállítási díj leand, de ezenkívül más temérek szállítványoknál azt a sétat megfizetni nem kellend.

A központhoz legközelebb eső, egyenes útvonalon elérhető a görög temető melletti gyönyörű hely, melyre az itt volt vállalkozó mérnök úr is azt mondta, hogy e célra feltétlenül alkalmas. Ez tehát feltétlenül legközelebb esik a központhoz a vasút irányának majdnem útjába esik, tehát számba vehető kerülő nincs s e mellett közel az osztrák-magyar állam vasút vonalához, melylyel czélszerűen összeköthető lehessen.

Szerintünk kétséggel ez a legjobb hely.

Második a mi kombinációba vétetett a vásárlás melletti ügyvezetést fűzést, a mi a központtól a levegőben nincs is messzebb mint az előbb említett, de a girbe gurba út, mely hozzá vezet, mégis jóval messzebb veti; a vasút tervezett irányától szintén nincs nagyon messze, de a Máriaváros déli oldalát a vástótl egészen elzárná s ez esetben az útbaoes házak kisajátítását, mint az engedményetek képviselői a helyszini szemlén kijelentették, az itteni érdekeltégtől kívánák. Ezt a körülbelől öt-hat ezer frt kiadást, mert hiszen a város tulajdonát képező telket és épületeit csak átengednék ingyen, döntő szempontnak ugyan nem vennék, de ha mindeneiket és még ott, hogy innen az osztrák magyar államvasúttal való összekötés már nem oly közeli, minden esetre a görög-temető melletti helyet kell határozottan jobbnak tartani.

Mind ezek után tehát ismételjük, hogy elsősorban az érdekeltégnek kell magok közt megállapodni, a város is be lehét az érdekeltégbe, sőt be is kell lépnie, de ne feledje, hogy most van módja engedményeket kikötni, pl. hogy ha Iszák ezen vasúttal összekötetik, az ne Lajos-Mizsén, hanem Kecskeméten történjék, egyszerűen mindkét részről tenni kell, és adni kell, mert fontos érdekünk, de nem kell félni, hogy az engedményesek engedékenyek ne legyenek, mert nekik is fontos érdekük ám. *Thamér.*

A Grande Chartreuse és a kartauziak.)

— Vajda Viktoról. —

(Folytatás.)

Itt éltek háborítatlan nyugalomban a remeték több éven át, midőn hírvék érkeztek a bérezek közé pápai levéllel, mely Bruno számára azt a sürgős felszólítást tartalmazá, hogy haladéktalanul Rómába siessen. Nagy szomorúságot és levertséget okozott e levél a szent telepen; vizgasztalták egymást s nem bírtak vizgasztalódní; könyörögtek szent Brunónak, a ki meghatva és tanács nélkül állt társai előtt, mert hiszen mindnyájan követni akarták, előadván, hogy elszélednek, ha vele nem lehetnek, ő nélküle nem is él-

hétvén többé ily minőségben. Bruno szive majd megszakadt fájdalomban, hanem mégis mennie kellett, mert hiszen II. Urban pápa, egykori tanítványa a reimsi iskolában, most magához kívánta, hogy az apostoli székek szolgálatára legyen. Bruno Laudunt, bennso barátját szemelte ki utódjául s aztán útnak eredt. Időközben a franciaia eredetű Guiseard Roger calabriai és sziciliiai gróftól nagy fölterületet kapott Squillace környékén, festői hegyektől, nagy erdőköt körülveve, hová monostort emeltetett, ugyancsak kartauziak részére. A pápai udvarnál folyvást nagy tisztességnek örvendett és tanácsát minden fontos ügyben meghallgatták; haem a mikor csak tehetett, a hegyek mögé vonult, a magános zárdába, s onnan meg nem mozdult valameddig csak a pápa különös kívánságára utána nem mentek. A nagy világi zaj, a fény és pompa bántotta, a többször felajánlott reggioi érsekséget mindannyiszor visszautasítá; ellenben valahányszor csak tehetett, unszólásig kérte a pápát, hogy terhes állásától felmentse, a Grande Chartreusei visszabocsássa. Végre a pápa megkönyörült rajta és megadta neki a szabadságot a hazamenetelre. Bruno szive repestt örömben, a szent életű férfiú minden közöletet megtett arra, hogy búcsút mondjon Osztráziának, s épp induló volt, midőn 1101-ik októbber havában meglepte a halál. Így tehát szeretett monostorát, a Grande Chartreuse-t többé meg nem látta.

Vajon sejtette-e Bruno, hogy műve oly hosszú ideig fog élni? Vajon gondolt-e arra, hogy szerzetet alapít, melyen a legnagyobb rázkódások sem vesznek erőt? E kérdésre feleletet sehol sem találunk. Tény, hogy a kartauzi renó minden művelt államban meghonosodott az európai szárazon és Angliában, és maiglan is virágzik megfogva, hanem meg nem alázza. Valamennyi ház még most is a Grande Chartreuse-t tekintti az anyaháznak és valamint régenten, úgy most is ott tartják a káptalani gyülekeket. Mily nagy volt az érdekeltég minden időben s minden nemzetnél a Grande Chartreuse iránt, kitetszik abból is, hogy az egész nagy monostor nyolcezzer égett le s mindannyiszor közöltségen épült fel, melyhez, miként a róla megjelent legújabb munka*) bizonyítja, magyar pénz is járult. Fárastó és terhes építkezés a pénz összeszerzésén és összegyűjtésén kívül is, mert régibb időben, az útak járhatatlansága miatt, az építő anyag szállítása iszonyú időbe, fáradságba került és csak öszvérháton járta. Ha jelenleg is például lerokadna szent Bruno hája, akkor a közlekedést egyelőre meg kellene szüntetni: a Guisars-Mort (olv. gjörmor) oly örjngő féktelenséggel zudul lefelé, hogy sodrá a legerősebb élő lény sem bírná kiállani. Szerencse, hogy e hegyi patak keskenysége folytán egy-két gerenda átvetésével, gyalogjárók számára könnyen lehetne segíteni e bajon. A gyakran mindent felemészítő már említett csapáson kívül más bajok is nem egyszer fenyegettek végveszéllyel a Grande Chartreuse-t s az egész szerzetet. Az éhhalál ellen, valahányszor az csak jelentkezett a középs századokban, a kartauziak mindig kellően védekeztek, sőt tehetségük szerint a szegényeknek is alkalmat szolgáltatottak erre; nem úgy a fekete halál ellen, mely köztük is rettenetesen pusztított nem egyszer. A tizenegyedik században három évig dült ez iszonyú járvány Európában; és Avignonban egymagában 1300—1400 ember veszett el benne naponként; a kartauziakat szörnyen tizedelte s mindössze kilencszáz felszentelt papot őlt meg közülök. A Toulon mellett fekvő Montrieux-ben harminczhat ember közül csak a priór, Dom Petrarca, a hirveves nagy költő füstvére maradt életben. Emberfeletti bátorságtól lelkesítve ápolta beteg társait, vigaszt nyújtott nekik és végsőhajuk után maga vitte ki és temette el őket. Dom Petrarca felebarátai szeretettel teljes hűségét világszerte bámulták akkoriban; a vauclesei dalnok pedig büszkeséggel emlegette fíntestvérét, és végrelelemben húsz arany forintot hagyott a montrieuxi monos-

* La Grande Chartreuse par un Chartreux. Troisième édition. (Lixième mille.) Lyon. Auguste Cote, Libraire—éditeur. Place Bellecour. 1887. Minden adatunkat többnyire innen merítettük.

tornak. Mondjuk el itt egyúttal, hogy a szerelem költője a Grande Chartreuseben is tett látogatást, midőn fítesztvérem azt felkészkedett. Erre vonatkozólag fennmaradt levele 1353. ápril. 25-éről van keltezője és így szól: „Önök engem szerlelett való jószág fogadtak és úgy bántak velem mint a ház gyermekével; Gérard fítesztvérem mentem látogatni, azt hívnék, hogy csak egy testvér találak a Chartreuseben, s ime, csakhamar meggyőződtem, hogy a monostor valamennyi szerzetese testvérem”.

Válságot hozott a Grande Chartreuse a pápai meghasonlás vagy inkább szakadás. A francia születésű gazdag Bertrand de Goth, bordeauxi érsek, később V. Kelemen pápa, a ki a templariuskor rendét megszüntette volt, merész kézzel Avignonba helyezte át a pápai széket és a keresztény világ megosztott. A szerzetesek illeto országuk áramlatához csatlakoztak így a kartauziak is. A németek és olaszok Rómának engedelmessékedtek, a francziák és spanyolok Avignonnak. Az eddig mindenben annyira egységes rend most egyszerre meghasonlott s attól lehetett tartani, hogy miként annyi más rend, a kartauziak is külön országai szerint alakulnak és végleg elszakadnak maguktól. VI. Urbán római pápa, a legidősebb német házat, a seitz-ít, a Grande Chartreuse-zel egyenrangúvá tette és szerzetesei külön főnökök választottak maguknak. Ezzel a szakadás tényleg megtörtént és tartott volna végig, ha a belátoabb és buzóbbak nem követtek volna el mindent a két különböző csoport egysítésére. A pizai és strasburgi zsinatok e részben mindent megtettek s a kibékülés útja annyira megszilárdult, hogy a Grande Chartreuseben, 1410-ik ápril. 21-én tartott főkapitányi gyűlésben mindkét főnök beadta lemondását. Új választás következett, és a szavazásra jogosítottak a német születésű Griffenberg Jánost, a párisi ház priorját választották a Grande Chartreuse priorjává, azaz az egész rend generalisává. S ez időtől fogva mely béke uralkodott a rend keblében; az egy akoi, egy pástor országa tényleg eljött. Ez egységet főleg a német kartauziak buzgóágának köszönhetni, amiért is, amannak emlékére, a német házak priorjai különös kitüntetésben részesülnek a Grande Chartreuseben, a főkapitányi gyűlések idején. Így például övék az elsőség a templomban és az illesekben; ök hívják meg a főnökök ebédre, hogy megmutassák, miszerint a Chartreuseben egészen otthonosak, nem pedig vendégek; s midőn a főnök a gyűlésbe megy vagy onnan távozik, a német priorok környezik és kísérik, mintha ő kizárólagosan csak a németeké volna, s hogy kijelenték, miszerint amannak leghűbb és legbátrabb védői. Előjog volt az is, hogy csak a németországi priorok szolgáló süthették ki fegyverüket az úgynevezett Corrierie-be vezető hídon, a miért azt maiglan is a németek hídjának nevezik.)

A nagy forradalom majdnem gyökerestől véget vetett a rendnek és a Grande Chartreuse magát végtromlással fenyegette. Már azt megelőzőleg is sokat zaklattak mindenfelé a szerzeteseket. A val-saintei és hildesheimi monostorokat bezárták. II. József eszásár összesen huszonegy házból üzette ki a szerzeteseket Lombardiában, Austriában, Flandriában; a spanyolházak 1784-ben szüntek meg tagjai lenni ama családok, melynek feje a Grande Chartreuseben lakik. Rövid idő alatt negyvenegy ház veszett el, pedig ez még csak kezdete volt a hanyatlásnak. A forradalom kezdetén összesen százhuszonkét ház állott fenn, közöttük hatvannyolc Franciaországban, 114 szerzetessel. Csekély kivétellel azok mind eltűntek a föld színéről.

1790-ban összeírták a rend minden vagyonát és az ezüstöt lassankint lefoglalták a meglevő készpénzzel együtt. A nemzetgyűlés 1792. augusztus 16-án kimondta a kartauzi rend megszüntetését és a Chartreuse szerzetesei kezébe vették a vándorbotot és világgá indultak. Többen közülük vérpádon múltak ki, hajókban, börtönökben hirdették az Isten igjét, igen számosan svájci, olasz vagy német rendházakba menekültek; alig néhányan kerültek haza és láthatólag megsejtették otthonjukat, hosszú száműzetés után, nagyobbára megvénülve. 1816. július 7-én foglalták vissza rendházukat nagy ünnepélyvel, miután egy királyi rendelet már előbb visszaállította az egész szerzetet. Dom Romuld Moissonnier volt az a szerződés kartauzi, a ki oly hosszú idő után megnyithatta a régi főnökök új sorozatát. Ugyanevak neki jutott az a szerződés, hogy mintegy tíz szerzetes jelenlétében és segédletével, 1816. július 9-én megtartása a háladó isteni tiszteletet, az elsőt a tizenkilenczedik században, még pedig körülbelül

ugyanazon napon, melyen kétszáznyolcvan évvel ezelőtt, szent Brúnó mutatta be az első kartauzi isteni áldozatot az egek Urának. A hetvenégy éves megtört agg, ki 54 évet töltött a szerzetben, nagy örömben volt, hogy egyik leghűbb vágya beteljesedett: viszontláthatta otthonát s körülbelül arról is meg volt győződve, hogy utolsó kívánsága is teljesül, hogy ott fogja befejezhetni napját. Elmondhatta a: Nunc demittis... És most elbocsáthatod szolgádat. Kívánságát az Úr meghallgatta; tizenegy napra megérkezése után elpihent esdesen, minden agónia nélkül.

Hanem mennivre megváltozott képet tárt fel ekkor a monostor. Kifosztva, kipusztítva pusztán meredeztek falai, csak némely rejtettebb helyek maradtak srtételül; az életet mindenben elilől kellett kezdeni. Több mint huszonhárom évi nagy szenvedés után az életbe maradt szerzetesek nagyobbrésze visszatért, hogy ismét megkezdje a kartauzi élet sanaryúságait. Sokban tüzzel duzzadt a fiatal élet a távozáskor 1792-ben, és visszatérve meg voltak törve a kórtól, betegségtől. Aggokat, kik negyven, ötven, hatvan évet töltöttek a szerzetben, gyakran lehetett látni: a legáltalabb is immár huszonnyolc éves fogalodalmá dicsekedhetett.

(Folyt. köv.)

Márczius 15-ike.

Márczius hó 15-ike a szabadság, egyenlőség és testvériség magasztos eszméinek 41 ik évtordulója, az újabb kor e szentháromságának születésnapja nagy ténnyel ünnepeltetett meg városunkban. Örök lelkesedés forrása maradt is e nap, mely visszasadta az embert önmagának, megremegettette az önkény palotát, reményt öntött a lelkekbe, felgyevezte azokat a törhetlen akarat tegevével. A jogegyenlőség, a szólás, a sajtószabadság és napja mindnyájunknak közös ünnepe, mely igazán méltó alkalom nyújt arra, hogy eltekintünk a pártszenvédelemtől, szemelött tartsuk a világtörténelmi nevezetesség 1848. év nagyjainak korszakot alkotó önzetlen működését és magasztos ideáljait. A hazafias ünnepély rendezését mind máskor, úgy most is a jogakadémiai ifjúság vette kezébe. A bazar előtti téri ünnepi színt öltött, a díszesen fellebögözött házak előtt már a déli órákban sürin hullámzott a nagy közönség. A jogakadémiai ifjúság által rendezett ünnepély dacára a kedvezőtlen időnek, városunk közönségének rendkívül nagy részve mellett d. u. 4 órákor vette kezdetét. Először is a városi dalárda énekelte el a „Hymnus-t, mely után Szentkirályi Mihály joghallgató Ábrányi Emil „Eskü-című alkalmi költeményének szavaltá el. E költemény refrainje: „Magyarok, esküdjünk. Szentül megtogadjuk: Nyelvünket, hazánkat Soha el nem hagyjuk! nagy hatást keltett. Ezután Hajagos Illés joghallgató „Alkalmi beszéd-et tartott és nagy nap fontosságáról. A jogakadémiai ifjúság ez igazán szép és hazafias ünnepélyt a városi dalárda zárta be a „Szózat” éneklésével. Este hét órákor a jogakadémiai ifjúság faklyázenével tisztelet meg városunk országgyűlési képviselőit, kik e napra városunkba érkeztek. Az ifjúság szóknakán beszédjere mindkét képviselő választott, kitartásra, hazaszeretetre buzdítva az ifjúságot. Este 8 órákor az „Olvasókör” helyiségében társas vacsora rendeztetett, melyen mintegy 200-an vettek részt, közöttük városunk intelligenciájának és társadalmi életének vezetői kivétel nélkül. A felköszöntök sorát Ns. és Ft. Bogó Pál apátplebános úr nyitotta meg, úgy alakilag, mint tartalmilag remek, nagy bátással bensőségessé és szónoki lendülettel előadott beszédjében üdvözölte 1848. évi márczius 15-ikének, mint világeseménynek, diéső évtorduló napját, melyet a hazafias kegyelet és a harezus érdem szentelt ünneppé. A nemzet 1848-ban sikraszerűen elrabolt kincseért alkotmányáért, a kényszerített harcban sok vér folyt ugyan de magasztos volt e harc, mert magasztossá tette azt az eszmék nagysága, szentsége. Ehez névtelen hősei, kiket meghaltak azért, hogy mi szabadok lehessünk, közös sirokban felkúsznak, de sirjakat felkeresi e napon a nemzeti kegyelet, az ő sirjuk felett ott lebeg a nemzet geninza, mely kegyelettel megörzi e honvérsirok emlékeit és ezekről szakasztja a hazaszeretet szép, nemes gyümölcsét. A szónok ezután méltatta e nagy nemzeti ünnep jelentőségét. A szabadság diéső eszme, mert az önkény hatalma által korlátolt ember, mint szárnyaszegett madár a rögözben van kötve. Szabadság mindenki szoláának, véleményének, nemzetiségének, vallásának egyaránt! A ki ezt másképen fogja fel, az méltatlan a szabadságra. Egyenlőség boldog eszme, legyünk mindannyian egyenlők a közös anya, a haza szerzetében, munkálkodjunk egyenlően a közjért, a haza felvirágoztatásáért! Testvériség szent eszme, legyünk egyenlők, ne teremtünk egymás között mesterséges módon választalakat, hisz így is annyira egymásra vagyunk utalva!

A három nemzeti szín alatt egyesüljünk, karoljunk fel szeretettel mindenkit, az értelem, akarat és hazaszeretben legyünk egyenlő testvérek. E szellemben, a diéső 1848 év szabadság, egyenlőség és testvériség egyesítő eszméinek tiszteletében legyen áldott a diéső nagyok emléke, kik értünk küzdöttek, hogy mi szabadok és boldogok lehessünk; az 1848. év vértanúinak emlékeit pedig úgy tisztelhetjük legjobban, ha fel-fogadjuk, hogy semmit sem mulasztunk el, a mivel drága közös szoláának, a hazának tartozunk, ha reánk szólnak. A szónok végül a tárgyalás alatt levő véderőtű-ényjavaslatot ifjúságunka lealóának jelentve ki, azon óhajátának ad kifejezést, hogy oly törvények alkotassanak, melyeknek szellemében ifjúságunk a 48 hoz méltóan, mint egy ember, lelkesedéssel siessen sikra szólni hazánk, állami életünk védelmére. Poharát a haza javára emeli. Az apátplebános úr beszéde rendkívül lelkesedéssel fogadtott. A második szónok Dr. Szeless József úr megemlékezve az 1848 iki év diéső hőseinek hervedhatlan érdemeiről, poharát Lestár Péter polgármester úrra üríti, ki a korszakot alkotó 1848. év küzdelmeiben aktív részt vett és kit most csak betegsége tart tőlünk, e helyről távol. Kívánja, hogy a polgármester úr, ki iránt városunk minden polgára osztatlan tisztelettel, szeretettel és ragaszkodással viseltek, egészségét mielőbb teljesen nyerve vissza. Dr. Szeless József úr ezután a mai est hősré, ünnepelel szónokára Bogó Pál apát úrra emelte poharát. Megszokott már, hogy ily alkalommal mindig ő tolmácsolja szivünk érzelmet, mint azt méltóbban és nagyobb ékes szóalással senki sem tudná. A szónok kívánja, hogy az apátplebános úr mézes ajkairól és honfiai kebléből még igen igen sokszor hallhassunk e nemzeti ünnep évtordulóján a maihoz hasonló remek szónoklatot. Az óvációk után, melyekben a jelenvaltak az apát urat részesítették, Dékány István, jogakadémiai tanár szólalt fel, kijelentve, hogy azon fényes szónoklat után, melyet az apát úr tartott, vajmi nehéz szólni, mert annak szónoklatához semmit sem mer hozzátenni, sem pedig abból elvenni. Nem közönséges és mindennapi jelenség azonban, hogy az ünnepelel szónok e hazafias ünnepen a tárgyalás alatt és napirenden véderőjavaslatot is oly melegen érintette és azt a jelenlevők többségének tapsai közt elítelte. E körül-mény csak bizonyítja azt, hogy ez a kérdés többre már nem politikai pártkérdés, hanem — a szónok szavai szerint — állami, nemzeti-ségi, önállóság, becsületességi kérdés minden hazafira néve. A szónok ismétli Dr. Szeless József kívánságát, poharát a polgármesterre és az apát úrra ürítve. Midőn az „Olvasókör” estélyéről e referátát közöljük, tesszük ezt riporteri tisztünkél fogva, minden megjegyzés nélkül, egész száron csupán csak a tények felsorolására szorítkozva. A szépsámsú társaság e történeti nevezetességű nemzeti nap ily méltó megünneplése után csak a késő éjjeli órákban oszlott szét.

Kivonat

a kecskeméti kir. ügyesség 1888. évi ügyforgalmi és bünyügyi kimutatásairol.

I. Ügyforgalom.

1887. év végén elintézetlenül maradt 229 drb., 1888-ik év folyamán érkezett 10,681 drb. összesen 10,894 drb. Ebből elintézetlenül 10,878 drb., elintézetlenül f. évre maradt 16 drb. A kir. ügyesség közböjítével tartott szóbeli végtárgyalás 376 ügyben.

II. Bünyügyi forgalom.

1888. évben a feljelentések összes száma volt 844 drb. Az elrendelt bünyvizsgálatok száma 412 drb. Ez ügyekben érdekelve volt 985 férfi, 206 nő összesen 1191 személy. 1888-ik év folyamán elítéltetett: Ember élete ellen elkövetett bűntett és vétségért 13 fi, 4 nő. Testisértésért 102 fi, 8 nő. Vagyon elleni bűntett vagy vétségért 157 fi, 28 nő. Egyébb bűntettek, vétségek és kihágásokért 100 fi, 10 nő. Összesen 372 fi, 50 nő. Kik közül 10 nő. katolikus volt 241, helvét hitvallású 108, ágostai hitvallású 50, izraelita 23.

III. Börtönügyi forgalom.

Az 1887. év végén fogva maradt 107 fi, 15 nő. 1888. év folyamára letartóztatott 499 fi, 169 nő, ezek által a fogházban töltött napok összes száma 71,885. Az 1887. év végén vizsgálati fogságban maradtak 7 fi, 1 nő. 1888. év folyamán vizsgálati fogságba helyezettett 150 fi, 32 nő: ezek által vizsgálati fogságban töltött napok összes száma 20,430.

Horedth Béla, kir. ügyész.

KÜLÖNFÉLEK.

— **Társasestély.** Folyó hó 9-én tartott meg a nögyelet és koresolya egyesület nyolczadik társasestélye. A Brevás togadó termei csak ez alkalommal is nagy nehezen tudták helyt szorítani a nagy-

számú közönségnek; a vidékiek is igen szépen voltak képviselve, mert éppen vásár is volt. Az estély programjának első számát Nemesszeghy, Szabados, Szent Gály és Vajda Viktor urak által előadott „Schubert vonós négyes”-e képezte. Az ensemble igen jól volt összeállítva; a közreműködők mindegyikét, a nint ügyes és alaposan iskolázott hegedűjátékok ismerjük, és így nagyon természetes, hogy routinall játszottak. Be kell azonban vallanunk, hogy szerepük háladatlan volt, mert a klaszszikus zene iránt közönségünk vajmi csekély részének van érzéke, és így annak szépségeért sem igen tud lelkesedni. A program második számában Darányi Ferenc ügyvéd úr nagy bátással szavaltá Petőfi „Orli”-jének paródiáját, melyen a közönség annál is jobban mulatott, mert a szavallata a közönség köréből program-szerű közbeszólások vegyültek, melyekre a szavalló egy ideig reaktált, de később, mintegy megunva a sok közbeszólást — befejezte a paródiát. Az ügyes szereplőt a közönség méltán részesítette tapsaiban Ezután „Puff papa és kilenez leánya” bohókás operett utánzat adattott elő. A társasestélyek e sikerült száma most általános közkívánatra másodsorozt került színpa, egészen más betétekkel és szereposztással. A bohózat, mint az első alkalommal, úgy most is rendkívül sikert aratott. Puff apát ifj. Tóth István, a követségi attache szerepét pedig Tóth László urak játszótták dícséretre méltó ügyességgel és lelkesedéssel. Puff papa kilenez leánya: Molnár Mariska, Fazekas Lóri (Félegyháza), Fekete Rózsa, Ihász Sarolta, Molnár Zsuzsika, Katona Mariska, Kriszán Mariska, Szabó Berta és Tóth Biri kisasszonyok ügyes produkciói osztatlan tapsokban részesültek. Nem is osoda, hisz abban a katona uniformisban oly jól, oly igazóen is néztek ki! A Csímborasszó király tiszteletére előadott produkciók közül különösen ki kell emelnünk Tóth Biri k. a gyönyörűen előadott szöle énekét, melynek minden erőltetéstől ment kedves hangja magával ragadta a közönséget; nem is győzték eléggé tapsolni. Dícsérettel és elismeréssel kell megemlékeznünk Ihász Sarolta k. a recitativájáról, Fazekas Lóri k. a szöle énekeiről, Szabó Berta k. a szavallatáról és Molnár Zsuzsika k. a esibe-áriájáról. — Minden tekintetben sikerült programot tánc követte, mely a késő éjjel utáni órákig tartott.

— **A lajomsizge—kecskeméti vasút kiépítésének tárgyában** folyó hó 9-ikén öreg városiásainkunk rozzant tanácstermében Tóth István h. polgármester elnöklete alatt egy érdekes és fontos értekezlet fojtt le. Ugyanis a budapest—lajomsizai részvényes vasúttársulatnak küldötté, névszerint Tolnay Lajos volt magyar államvasúti főigazgató, Konkoly József volt szolgabíró, most országos képviselő, és Freund Leo mérnök, utóbbi mint a lajomsizai vasúttat építő Neuschlos Freund Arnstein társulatnak tagja, megjelenélen városunkban, a h. polgármester által egybehívott népes értekezleten előterjeszték, hogy a nevezett részvényes társulat a kir. kormánytól az előmunkálati engedélyt a Lajomsizától Kecskeméti terjedő vonalrészre is megszerezvén, ennek kiépítése biztosítottnak tekinthető, ha az érdekeltek, és pedig elsősorban maga s város közönsége 150,000 frtal tog a felépítés költségeihez törzsrészenyek átvétele által járulni, a mely esetben az építésre még szükséglenő mintegy 300,000 frtot az építő cég fogja elsőbbségi kötvények átvételével fedezni. A kecskeméti—lajomsizai vonalrész ez esetben nem elkölönítve, önállólág, hanem az alapítóké egyesítve, illetve fellemelve által a már kiépült vonallal egybeolvasztva fog karolantni! Az egész vonal fizemét a m. kir. államvasúttak fogják ellátni, s úgy a fővárosból, mint Kecskemétről naponként két vonat fog indulni és és járn, a mellévasúttak legnagyobb sebességével, vagyis óránként 30 kilométer haladva. Budapesten a személyforgalom végpontja a központi, s a teherforgalom a Józsefvárosi pályaudvar lend. Ezen új vasúttak haszna a verseny beálltával kézzel-fogható levén, a kiküldöttek csak röviden jeleztek, hogy miután az osztrák-magyar-államvasútt vonala Budapestig 105 kilométer, s így a tervezett vasúttal mintegy 20 kilométerrel hosszabb, tehát a szállítási költségek, teljesen eltekintve a bekövetkező verseny üdvös hatásától, a mostaniaknál legalább 20%-al olesobbak lesznek. Az értekezlet az előterjesztést ad referendum tudomásul véve, azon kívánságnak adott kifejezést, hogy a további lépések megtétele végett a részvénytársaság keresse meg a városi közönséget, mert az értekezlet inkább magánjellegű levén, a kezdeményezésre a közönséggel szemben nem éretheti magát jogosultnak. A kiküldöttek erre késeknek nyilatkozván, a szabályszerű megkeresés mielőbbi bemutatását megígérték. Ezek után a kiküldöttek s a tisztikar és az érdekeltség néhány tagja körülkocsizták a város délnyugoti oldalát, megtekintendő,

*) A különböző nemzetek termei az épület előszőzén látható nagy pavilonban voltak elhelyezve. A francia terem már 1848-ban, a német 1872-ben emeltés tárgya. Volt még olasz, burgundi, picardiai terem és az úgynevezett Chartreuse. A jelenlegi francia terem hajdan Aquitania és Provence tartományai között használták. Ráptalan gyűlések idején a különböző nemzetiségű priorok mindig illeto termeiben nyertek lakást.

hogy a pályavárvár hol volna a legezésel-
rűben elhelyezhető, s úgy találták, hogy
legalkalmasabb volna a vásári-útcza éjszaka-
nyugoti oldalának végső házához a bódék és
a sörházakzárna mögött a Máriaváros
sarkán elnyúló tér, vagy pedig a balasi
országtól baloldalt, a mázsházától kifelé
terjedő térség. Ide vonatkozólag a kiküldöt-
tek úgy nyilatkoztak, hogy a teljes érde-
kazonosságán fogva a pályaház helyének ki-
jelölése teljesen Kecske mért leendő bízva.
Mintán e fontos dolog most még csak csirá-
jában van, és a kívánt tájékozottság meg-
szerzése is több időt igényel: ennél fogva
tartózkodunk attól, hogy egy vagy más
irányban idő előtt véleményt nyilvánítsunk,
és csak azon óhajtatunk adunk kifejezést,
hogy e nézetet, bevárva a döntésre hivat-
tak alapos ítéletét, a nagy közönség is ma-
gáévá tegye, mert úgy a vak áldozatkész-
ség, mint a merev begombolkozás a közér-
dekre s városunkra egyaránt káros lehet!

— **A Felolvasó Társaság** m. szombaton.
9-én kezdte meg a bőíti felolvasó ciklust.
Ezen első estélyen legelőbb is a kegyelet
adóját róttá legyűző bugyó tagja iránt, ki
városunk közművelődése körül bokros érde-
meket szerzett: Hanusz István, főrelisk.
igazgató tartott emlékbeszédet bold. Sza k ács
István, ref. főgymn. tanár fölött. A meg-
állapított programon változás történt, mert
Virányi Ignác betegség miatt meg nem
tarthatta előadását a Nőrel, és így helyette
Hanusz István olvasott föl szorgalmat és
ügyesen összeállított Mozaikot hazánk
különlegességeiből. Mindkét felolvasás
tehat Hanusz István tollából lévén, az em-
lékbeszédet Dr. Szombathy István olvasta fel.

— **A Felolvasó Társaság** jövő szom-
baton, tartandó felolvasó estélyen Vajda
Viktor, főreliskolai tanár „Úti naplóm-
ból” és „Bíró Lajos” ref. főgymn. tanár
„Nevezetes magyar rovarkör” címen
tartanak felolvasásokat. Vajda Viktor úr
érdekes reminiscenciák és reflexiókban bő-
velkedő érdekes dolgozatát lapunk szerkesz-
tője fogja felolvasni.

— **A főmérnöki állásra** mint értesít-
lünk 8 pályázati kérvény érkezett. Pályáztak
pedig a következők: Muraköz Sándor kecske-
keméti születésű folyammérnök, Fekete János
kecskeméti születésű a Trencsénmegyei
államépítészeti hivatalnál működő kir. segéd-
mérnök, Tacsocsik Lajos bpesti műépítész,
Mednyánszki Lajos, Beudiety József fő-
városi mérnökök, Ledényi Ferenc bpest
fővárosi alkalmazott segédmérnök, Po-
tiszter Armin és Szoboska Rezső állami
mérnökök.

— **Pályázók.** Kecskemét városnál meg-
üresedett első aljegyzői állásra, mint értesít-
lünk a kitűzött pályázati határidőig négyen
nyújtottak be pályázati kérvényüket; névszerint Gyenes Bertalan II. k. aljegyző,
Füvesy Imre fogalmazó, Szabó József
népbanki jegyző és Magyar Károly fogal-
mazó; mindannyian társadalomunkban elő-
nyösen ismert, jól képzett erők. A pályázók
közül bármelyik választatik is meg, abban
a jegyzői kar szorgalmat és jól képzett erőt
fog nyerni.

— **Vásár.** A f. hó 10. és 11. napján
tartott úgynevezett „Gergely” napi országos
vásár általában véve lanyhán folyt le. A
kémzű és kereskedelmi iparcikkék kis
keresetnek örvendtek, s mint az árulók
árúkat alacsony árak mellett voltak kénye-
telnek forgalomba bocsájtani. A marha, ló-
és sertés vásár azonban most is mint mindig,
az évnék e szakában, nagyon élénk volt.
Azonban a marha- és ló-árak most is nyom-
mottak voltak. Csupán a sertések árainál
látszott emelkedés, mi a kereslet nagy-
ságában keresendő. A felhajtott illetve ki-
állított marha, ló- és sertésekből összesen
eladott 1317 db.

— **A félben levő hordók** folyadék
tartalmának megméréséhez Parragh tanár
úgy könnyen kezelhető százalékos táblát
dolgozott ki, a melynek segítségével a tar-
talmat egyszerű mérés útján a lehető leg-
pontosabban meg lehet határozni, a mennyiben
az eszközölt próba mérésének a legnagyobb
eltérés 2 liter volt. Eme találmányt a tanár
úgy egyenesen a városi javadalmi hivatalnak
szánta, a hol tulajdonképpen a szesz és folya-
dékok megméréséhez az úgynevezett visir
stocoktat, magyarált bot hordó-mérőket,
köznyelven tüzérték használták, de a
melyek az eszközölt próba mérésenként 15–30
liter eltérést mutattak. Ennél fogva a javad-
almi bizottság a sokkal megbízhatóbb
Parragh-féle mérő-léz és táblázat használatát
már ki is mondta s rövid időn használatba
is veszi. Fontos azonban e találmány a
borkezelő pinézés gazdáknak, mert pl., ha
egy félben levő hordó bort le akarnak tejni
egész pontosan s könnyen megmérhetik,
hogy milyen hordókat kell elő készíteni s
nem fog meg esni, hogy az elő készített
hordó sok vagy éppen kevés legyen. Fontos
a korszmárosoknak, és kereskedőknek ismert
ilyen, Parragh úrtól olesón beszerezhető
mérő lézet maguk is tarthatnak, magukat
szükség esetén a készletről gyorsan és pon-
tosan tájékozhatják, a hivatalos vizsgálatot

ellenőrizhetik és még ily esetben megkíván-
hatják, hogy a vizsgálat a saját mérő
lézőkkel eszközöltessék. A használat vég-
telmen egyszerű s a használati utasítás a
táblázatba, mely szintén Parragh tanár
írni kapható, bele van nyomtatva. Részün-
ről öszintén gratulálunk a tanár úr szellemes
és praktikus találmányához s mintán annak
kiválóan czél szerű voltáról személyesen meg-
győződöttünk, óhajtjuk, hogy az így érde-
kben, a közönség hasznára, minél szélesebb
körben terjedjen el — a miben egyebiránt
nem kételkedünk.

— **A helyi szegény zsidó gyermekeket**
segítő egyesület ma vasárnap d. u. 3 óra-
kor tart közgyűlést, melyre a tagokat az úton
is meghívja az elnökség.

— **Jankovits György** gör. kel. plebánus
úr, ki egyházi előléptetés folytán városunkból
távozik, a reáliskolai tanárnak, hogy
Ferenec tallért adott át azon czébből, hogy
vele olyan idegen ajkú kisebb tanuló jutal-
mazom, ki a magyarnyelv elsajátításában
figyelemre méltó előmenetelt tett. Köszönet
mond e ajándékkért a reáliskolai tanárnak.

— **Halálkozás.** Öszinte részvételt vettük
a következők gyászlatot: „Leypold Kornél
m. kir. pénzügyi tanácsos és pestmegeyi
kir. adófelügyelő és neje született tápó-sápi
Sötér Adél úgy a saját, valamint gyerme-
kei Ernő és Adél férjezett Pichler Sándorné,
úgyisint az összes rokonok nevében fáj-
dalomtel szívvel tudatják forrón szeretett
leányuknak, illetve testvérüknek Leypold
Irénnék folyó évi márczius hó 8-án, dél-
előtti fél 12 órakor hosszabb betegség után
élete 22-ik évében történt gyászos elhunytát.
A boldogult földi maradványai vasárnap,
folyó évi márczius hó 10-én, délutáni 3 óra-
kor fognak a gyászházban: VIII. kerület,
Muzem-körút 18. szám. a róm. kath. egy-
ház szertartása szerint beszenteltetni s a
budapesti központi sírkertben örök nyul-
galmat tetetni. Az engesztelő szent mise-
áldozat pedig folyó évi márczius hó 11-én
reggeli 9 órakor a jőzsefvárosi plébánia-
templomban fog a Mindenhatónak bemutat-
tatni. Budapest, 1889. évi márczius hó 8-án.
Áldás és béke hamvaira!”

— **A népfelkelő tiszték.** Az 1887. évi
népfelkelő tisztai tantolyamot végzett tiszt-
feljelteknek a honvédelmi miniszter úr meg-
engedte, hogy a f. évi ápril hóban kezdődő
honvédségi gyakorlatnál részt vehetnek,
miről az illető ezredparancsnokok is ér-
tesítették, melyek ennek folytán aszüksé-
ges felhívást ki is bocsájtottak.

— **A kecskeméti izr. jótékony nő-
egylet** f. hó márcz. 13-án a keresk. kaszinó
diszes közönségtől zsúfolt termeiben tartotta
mely előadásokat egybekötött műked-
velő előadását. Színe került először Abrányi
egy felvo. vigi, a „Légyott”, melyben
Steiner Regina k. a kitűnő játék és
dietetív, Klein Irén és Sasvári Irén
kisasszonyok kedves kifogástalan előadásuk-
kal, Szemző Vilmos, Gyulai Nándor
és Sándor Pál urak mielőzjátékszu-
kuk egy minden tekintetben kielégítő darabot
csináltak a Légyottból. Ezt követte Feur-
mann Matild k. a. czimballomjátéka. A kö-
zönség nem győzte tapsal a kisasszony
ügyes előadását újból és újból jutalmazni.
Vegül előadatot Paileron E. egy felv. vigi,
a „Szikra”. Ez határozottan tényponja volt
az estének. Leonie (Hacker Emma k. a.)
egy itől-izig nagy világi női mutatót be-
avval a sajátos díszet, méltóságjelvény
modorban, mely mindig tetszetős formák
között mozog előkelőségéből mely a magasabb
affectusoknál sem veszt semmit. Tojón
(Rothfeld Szidike k. a.) egy kedves naiva
volt s a dilettantizmust jóval fölül múlt
eleven játékaival, gazdag színezésével, ügyes
pointrozásával, méltán kiérdemelte a köz-
zönség viharos tapsait. Ravul (Kovári Miksa)
kifogástalan és igazán ügyes Don Juan volt.
A kedélyes táncmulatság reggeli 6 óráig
tartott. Az első négyest mintegy 45 pár
táncolták. A jövedelem körülbelül 300 ft.

— **A magyarnyelv külföldön.** Berlin-
ben új bibliografiai intézet keletkezett és
midőn magáról hirdetekben életjelét ad,
szükségesnek látta magyarnyelvű körlevelet
is nyomtatni. Fogalmazója magyarságnak meg-
érzik, hogy töltök messze földön él, de a
ki e munkával megbizta, szükségesnek látta,
hogy a vállalat magyar nyelven is ismerteté-
legyen.

— **Vitéz Gusztáv** jó hírnevű fiatal ke-
reskedő mai számunkban megjelent hirdeté-
sére felhívjuk olvasóink figyelmét.

— **Sovány nő** miként lehetnek kövé-
rek? Feltéve, hogy a sovány nő általában
nem beteges, ez esetben soványasági állapotnak
kövérebbre változhatnak. Keleten, hol a kö-
vérség a női szépség kelléké képezi, a kö-
vértető eljárás szokott alkalmazásába vétetni.
Naponta több órán át meleg tőrűt kell
vennie az illetőnek s utána jó hosszan jár-
hennie; erre bő csirkeshéves következzék,
dús hal- és húsételekkel, utánuk meleg és
jól megozokozott édes tézstaneműk. Dél-
után igen bő tea, nehéz tejszinnel elegyítve.
Este: sült csirke, bő czukros tézta és tea
tejszinnel, vagy 2–3 lágy tojással. Úgy

délben, mint este egy korsó finom könnyű
sör. Kevés mozgás, nyugodt kedély s ál-
talanban gondatlan élet. Vigyázni kell azon-
ban, mivel az ily mesterségesen hizlalt élet-
mód mellett igen könnyen egészségi ártalom
állhat be s azért azon nők, akik valamely
testesebb alkatra kívánnak szert tenni s e
czéla a fenti módszerhez folyamodnak,
annak kivételre orvosi felvigyázat nélkül
soha ne adják magukat.

— **Nyilvános köszönet.** A helybeli ke-
reskedő ifjak egyesülete által m. hó 10-én
rendezett zárkörű táncestély alkalmával
felülizetni szivesek voltak: Behr Dezso
1 frt, Behr Sándor 1 frt, Behr Mór és neje
2 frt, Bleyer László és társa 1 frt, Bíró
István 1 frt, Brachfeld Vilmos 1 frt, Fis-
pán Mór 2 frt, Fleischmann Samu 1 frt,
Dr. F. I. 1 frt, Fuchs László 1 frt, Gyenes
Gyula 9 frt, Gyenes 1 frt, Gallia E.
1 frt, Hacker Lajos 8 frt, Dr. Kecskeméti
Sándor 1 frt, Káldory Soma (Szeged) 1 frt
Kohn Béla 1 frt, Löwy Soma 1 frt 57 kr.,
Scheiber József 2 frt, Schwartz Enánuel
(Szeged) 1 frt, Schwartz József 1 frt,
Rothfeld Ignátz és Társa 1 frt 60 kr.,
ifj. Tóth István 2 frt, Vitz Gusztáv 1 frt,
Fogadják a nemeslelkű felülizetők szives
adományaikért meleg köszönetemet. Kec-
kemét 1889. február 16-án. Biró István,
egyesületi titkár.

— **Tárcaorvatunk** lapunk mai számá-
ból tárgyhalmaz miatt kimaradt.

MOZAIK.

Szófukar. — Kisasszony, szeret ön
táncolni? — Oh, igen! — Szereti ön a
Wagner-féle zenét? — Ah, nem! — Szeret
csónakázni? — Oh, igen! — Gyakran megy
a színházba? — Ah, nem! — Nem tud ön
egyebet mondani, mint „oh, igen,” vagy
„ah, nem?” — Oh, igen!

Miért busul? — Hogy van a mamád,
Pista? — Oh a mama nagyon busul!
— Miért Pistike? — Mert sok nénit, meg bácsit hívott
meg a nevenapjára, s még eddig egy sem
izezte, hogy nem jöhet el!

Történeten. — Tanító: Ki volt,
mi volt Kolumbus? Pista: Egy madár. T.
Már hogy mondhatz ilyet? P. Hát hiszen
ott van az olvasó könyvben, hogy „Kolum-
bus tojása”.

Tullott a ezélon — Ó nagysága
(ki még mindig a fiatal játsza): Nemde
Alfréd, a multa mindig megnyugvással
tekinthet vissza a tiszta lelkiismeret!

Alfréd (nagyon művelten és hevülten):
Söt büszkén, ha valaki mint Nagysád egy
felészárad sikereire tekinthet vissza!

Ideje volt! — Hiába járt a mezőn
a koczavadás: nem akadt zsákmánya.
Kétségbeesésben a vadkereskedőnél vett
egy nyulat és azt vitte haza feleségének.
— De kedves férjem — szól az asz-
zonyka — hiszen ez a nyúl szagos, szinte
rothad már.
— Az ám — kiált fel a férj — no
ugyancsak ideje volt, hogy lelőjjem!

Csak! A.: Ugyan Géza, micsoda spek-
takulum volt nálátok ma reggel? Azt hit-
tük, az egész ház összeroskad. G.: Semmi
különös, barátom! csak a feleségem kér-
dezte, hogy mit csináltak olyan sokáig a
korszmában?

A Postán. — Nem jött kérem alás-
sálem az én Pista fiamtól, a ki diák? —
kérde Márton gazda.
— Posta-restant? — kérde a postame-
sternő?

— Nem, könyörgöm, katolikus va-
gyok!

ÜZLE T.

Sertesvasári jelentés

„Ez a magyar sertésbizálat és kölcsön-
legelő részvénygyarantának.

Budapest-Kőbánya, 1889. Márczius 15.

Heti átlagár: magyar val. aru 240—250 kft.,
nehéz 57½—58 kr., 180—210 kg. nehéz 56—57
kr., árg. 300 kg. nehéz 55—55½ kr.; vidéki sertés
53—55 kr. — Transtóban: szerbiai 50—54 kr.
romániai — kr.
Eleség árak: Kukorica 4.80 kr., árpa 6.35 kr.

Piaczi árjegyzék.

1889. Márczius 15.

Tiszta búza metermassánként	6.80	król	7.—	kr.
Kétszer	5.40	—	5.50	—
Rozs	5.20	—	5.40	—
Zsö	5.80	—	5.90	—
Árpa	5.50	—	5.60	—
Tengeri kecskeméti mm.	4.50	—	4.65	—
Köles	4.80	—	5.—	—
Krumpli	1.60	—	1.80	—
Szenna	2.10	—	2.40	—
Szalma	—	—	—	—
Szalonna	—	—	—	—

Felolós szerkesztő: HABINA JÁNOS.

Árverési hirdetmény.

1109.

1889.

A kecskeméti kir. törvényszék mint telekényvi
hatóság részéről közhírré tétetik, hogy Inoka Sándor
s az elrendelt csatlakozás folytán Kerekes József és
neje Tereszkei Rozália végrehajlatóknak **Balla-
bás Imre és társai** végrehajlati szennvedői ellen
190 ft 85 kr. beszámításával 600 ft, illetve 6 ft 75
kr. tőke s jár. iránt folyamatosan levő végrehajlati
ügyében, a kecskeméti 2649. sz. tjkben 2960. sz. a.
foglat s Ballabás Imre és neje Holcsa Éva nevé-
nél, az 1881. évi 60. t. czikk 156. §. c) pontja szerint
azonban egészen árverés alá bocsájtandó háziérték
720 ft, és máskészeméti 2145 sz. tjkben 2753. sz.
a. foglat s Vaczi Antal és neje Csáki Erzsébet nevé-
nél háziérték 30 0 ft kiküldési árban, s mindenik
ingatlan tartozékaival együtt az 1889. évi **Június**
hó 12-ik napján délutáni 9 órakor, mint egyetlen
határidőben, e kir. törvényszék telekényvi helyiségé-
ben megtartandó nyilvános árverésen az egyidejűleg
megállapított a hivatalos órák alatt e telekényvi
üzletnél, valamint Kecskemét város polgármesteri
hivatalában megtekinthető feltételek mellett a kiküldé-
tési árban alul is eladati fog.

Venni szándékozók tartoznak a kiküldési árul
szolgáló becár 10%-t készpénzen, vagy ovadekké-
pes értékpapírral a kiküldött kezébe bántápnézül
előre letenni.

Kelt a kecskeméti kir. törvényszék, mint telek-
ényvi hatóságnál 1889. évi február hó 29. napján.

Bogoss Endre,

kir. törvénzi bír.

64 (1—1)

Árverési hirdetmény.

1089.

1889.

A kecskeméti kir. törvényszék mint telekényvi
hatóság részéről közhírré tétetik, hogy Kecskemét
város árverésébe és az elrendelt csatlakozás folytán
Behr testvérek czég végrehajlatóknak Magyar László
úgyedő mint vb. **Vitz Ignác** csődítéggond-
nok végrehajlati szennvedői ellen 600 ft, illetve 600
ft tőke s jár. iránt folyamatosan levő végrehajlati
ügyében, a kecskeméti 551. sz. tjkben 617. sz. a. foglat
s felszerelésben a nevezett vagyonközvet, továbbá másik
felszerelésben bekebelezett tulajdonjoggal Vitz Mór,
elgyőzött tulajdonjoggal gnyancsak a vagyonközvet
nevében álló s enudogra az 1881. évi 60. t. cz.
156 §. c) pontja szerint egészen árverés alá bocsá-
jtandó háziérték tartozékaival együtt 1200 forint kikü-
ldési árban az **1889. évi Május hó 29-ik**
napján d. e. 9 órakor, mint egyetlen határidőben,
e kir. törvényszék telekényvi helyiségében megtar-
tandó nyilvános árverésen, az egyidejűleg megállapított
s a hivatalos órák alatt e telekényvi hatóságnál, vala-
mint Kecskemét város polgármesteri hivatalában
megtekinthető feltételek mellett a kiküldési árban alul
is eladati fog.

Venni szándékozók tartoznak a kiküldési árul
szolgáló becár 10%-t készpénzen, vagy ovadekké-
pes értékpapírral a kiküldött kezébe bántápnézül
előre letenni.

Kelt a kecskeméti kir. törvényszék mint telek-
ényvi hatóságnál 1889. évi február hó 25-én.

Bogoss Endre,

kir. törvénzi bír.

65 (1—1)

Újabb árverési hirdetmény.

1314.

1889.

A kecskeméti kir. törvényszék mint telekényvi
hatóság részéről közhírré tétetik, hogy Szaloss Ida
s az elrendelt csatlakozás folytán Darányi Ferenc,
Schwäbinger Géza, Kuzsanyai Zsigmond, Csizmet Mór
és Oláh Imre végrehajlatóknak **Dobos Sándorné**
D. Vig Maria végrehajlati szennvedői ellen 251 ft, illetve
450 ft, 66 ft 40 kr., 30 ft s 30 ft a 107 ft tőke s
járuléka iránt folyamatosan levő végrehajlati ügyében,
végrehajlati szennvedői a kecskeméti 3090. sz. tjkben
A + 3433. sz. a. foglat háziérték tartozékaival
együtt, — tekintve, hogy Dobos Terézia Kelemen
Jakabné utóajánlattevő és újabb véte az árverési
feltételeknek eleget nem tett, — ennél kárára és költsé-
gére az 1881. évi 60. t. czikk 185. §. értelmében vég-
rehajlati Szaloss Ida kérelme folytán az **1889. évi**
Április hó 16-ik napján d. e. 9 órakor mint
újabb egyetlen határidőben e kir. törvényszék telek-
ényvi helyiségében megtartandó nyilvános árverésen
a 4019/1888. sz. a. megállapított, s a hivatalos órák
alatt e telekényvi hatóságnál, valamint Kecskemét
város polgármesteri hivatalában megtekinthető felté-
telek mellett a kiküldési árban alul is eladati fog.

Venni szándékozók tartoznak a kiküldési árul
szolgáló becár 10%-t készpénzen, vagy ovadekké-
pes értékpapírral a kiküldött kezébe bántápnézül
előre letenni.

Kelt a kecskeméti kir. törvényszék mint telek-
ényvi hatóságnál 1889. Márczius hó 3-án.

Bogoss Endre,

kir. törvénzi bír.

61 (1—1)

Eldadó ház.

Nyúl Jánosnak VIII.
tized, kis-halasi-útcza 46-ik
szám alatt levő, 4 egymásba
nyúló szoba, kamra, istálló,
pince és táskamrából álló
háza előnyös feltételek mel-
lett szabadkézből eladó.

Értekezni lehet ugyanott
a tulajdonosnál. 51 (3—3)

Értekezni lehet ugyanott
a tulajdonosnál. 51 (3—3)

VITÉZ GUSZTÁV A tavaszi idényre.

Van szerencsém a nagyérdemű közönség becses tudására hozni, hogy dúsan felszerelt

posztó-, vászon- és divatárú-raktáramban

a tavaszi idényre újabban beszerzett, legújabb divatú női ruhakelmék, férfi öltözetekre való brünni- és reichenbergi gyapjuszövetek már megérkeztek, és azokat a következő feltűnő olcsó árakban árusíthatom el:

Duplaszéles finom ruhakelmék szines, csikozott és kockás a legújabb divatú kivitelben	25 kr.
Duplahajtott Baige, Diagonál és sima kelmék 30 krtól	35 krig.
egész finom kelmék	40 krtól
fekete finom tornó	45 krtól feljebb.

Egylegész férföltözetre brünni gyapjuszövet	3 frt.
legújabb divatú finomabb	4 frittól 5 frittig.
reichenbergi	5,50 krtól 7 frittig.

Ajánlom továbbá valódi rumburgi-, creas-, schlesiai czernavaszainmat, Chiffon és hegyi gyermekvásznat igen olcsó árakban.

Különös figyelembe ajánlom a legújabb divatú napernyők mintagyűjteményének egyes különlegességeit, melyeket szinte feltűnő olcsó árban adhatok.

A midőn solid alapon álló ismert üzletemet a nagyérdemű közönség becses figyelmébe ajánlom, annak pártfogását kérve, maradtam

Vitéz Gusztáv.

Csipkefüggönyök.

Napernyők egyes különlegességei.

Postó-, vászon- és divatárú raktára.

67 (6-1)

ÜZLET MEGNYITÁS.

Van szerencsém a nagyközönség tudására hozni, hogy a búza-piaczterén levő Héjjas-féle házban

fűszer-, csemege-bor, liszt- és szeszecsal-üzletet

nyitottam. Midőn ezt nyilvánosságra hozom, ígérem, hogy a vásárló t. közönség bizalmát úgy az árak jó minősége, mint lelkiismeretes és pontos kiszolgálás által megnyerni fő-törekvésem leend.

Kiváló tisztelettel
HÉJJAS MIHÁLY.

236 (0-20)

Meghívó.

A Kecskeméti Gazdasági Gózmalom 1889. évi Márczius 24-én d. e. 10 órákor saját malomépületi helyiségében tartandó

XIX. évi rendes közgyűlésére

a t. részvényesek tisztelettel meghívatnak.

A tanácskozas tárgyai lesznek:

- 1) Igazgatósági jelentés a lefolyt üzletéről.
- 2) Az igazgatóság által szerkesztett s a felügyelő-bizottság által megvizsgált vagy on-mérleg és jövedelem-kimutatás betervezése.
- 3) A nyereségny felosztása az igazgatóság véleménye alapján, kapcsolatosan a felügyelő-bizottság ítéletének felosztásával.
- 4) Az igazgatóság és felügyelő-bizottság 3 évre leendő újbóli megválasztása.
- 5) Az igazgatóság által betervezendő és az alapzabályok 13. §-a értelmében netalán benyújtandó indítványok.
- 6) A közgyűlési jegyzőkönyvet hitelesítő bizottság ki-nevezése.

Egyidejűleg értesítetnek a t. cz. részvényesek, hogy az igazgatósági, úgyszintén a felügyelő-bizottsági jelentés a társulat irodájában betekinthető.

Kecskemét, 1889. Márczius 10-én.

Az igazgatóság.

66 (1-1)

Gazdák figyelmébe!

Clayton & Shuttleworth

mezőgazdasági gépjárára ajánlja számtalan ki-állításon kintintett

takarmány készítő gépeit, u. m.:
szecsavágó, répavágó, csutkás kukorica darálókat kézi- és lő-erőre stb. stb.

egy- két- és háromvasú ekéit, aczél fogú fogas-láncboronáit, eredeti amerikai gyűjtő-gépeit és Gröber-féle szabá-dalmazott szabályozható kézi kapáló-ekéjét, úgymint mindenféle egyéb gazdasági gépeit a legelőnyösebb feltételek mellett.

Raktár és állandó kiállítás

Bleyer Adolfnál,

(Kecskeméten, Szécsényi-útcza 2. szám),
kivánatra képes árjegyzékkel kiegészítéssel ingyen és bérmentve kiszáll.

6 (26-6)

Árverési hirdetemény.

85. 1889.
A kecskeméti kir. járásbíróóság 1767/1889. számú végzése értelmében; alóli bíróság végrehajtó által ezennel közhírré tétetik, hogy vagyonbukott id. Kohn Sándor kecskeméti lakos csődösségehez tartozó 4024 ftt 45 kr. becsértékű s következő ingóságokra u. m.: 1193 db. különféle báránybőr, 90 db. juh-bőr, 434 pár eszima, 19 m.-m. és 60 kiló gyapjú, 10 db írhas suba, 46 db. készített és készítenél marhabőr, hordók, faedények, szobai bútorok és egyebekre; a kecskeméti királyi törvényszék mint csődbíróóság által 1309/1888. számú végzéssel elrendelt árverésnek V-ik tized, N.-Kőrösi-útcza, 19. sz. alatti házban és folytatódlag IV-ik tized, Szarvas-útcza, 174. számú házban leendő megtartására 1889 évi April hó 3-ik és következő napjának d. e. 9 órája, mely árverésre venni szándékozik azzal hivatnak meg, hogy a fen-tebb elősorolt ingóságok; szükség esetén — becsáron alól is eladatni fognak — azonnali fizetés mellett.

Kelt Kecskeméten, 1889. évi márcz. 10.

Lukács László,
bíró. végrehajtó.

62 (3-1)

Föld-haszonbérbeadás.

Zsitvay Béláné úrnő tulajdonához tartozó, eszengrádi út mellett Város-földön, Gátér-dűlőben fekvő 186 kath. hold kiterjedésű, első osztályú szántó és kaszálóból álló, gazdasági épüle-tekkel ellátott

földbirtoka

(Daróczy Ferenc-féle föld) kedvező feltételek mellett f. évi Szeptember 29. napjától kezdve több évre haszon-bérbe kiadandó.

Bővebb értesítést ad a tulajdonos, Nagy-Kőrösi-útcza 29. sz. a. 53 (2-2?)

1052. 1889. Árverési hirdetemény.

A kecskeméti kir. törvényszék mint teletkényvi hatóság részéről közhírré tétetik, hogy a kecskeméti takarékpénztár egyesület, s az elrendelt csatlakozás folytán Grosz Márton, Brachfeld József és id. Kohn Sándor csődössége végrehajtatónak Kereser Bogoss Endre és mások Gross Magdolna vég-rehajtatás szennvedő ellen 150 ftt, illetőleg 746 ftt, 200 ftt s 192 ftt tőke és járulékai iránt folyamatosan levő végrehajtási ügyében — nevezet végrehajtás szennvedőknek a kecskeméti 2239. és 2240. sz. tjkvknm 2551. és 2552. rsz. a. foglalt s természetben egymás mellett fekvő s ugyanazon bejegyzésekkel terhelt ház-birtokok tartozékaival együtt 1200 ftt kiküldési árban az 1881. évi 60. t.-czik 155. §. rendelkezéséhez képest az érdekeltek bejegyzése folytán együttesen az 1889. évi Május hó 21-ik napján d. e. 9 órákor, mint egyetlen határidőben, e kir. törvényszék tki helyiségében megmegtartandó nyilvános árverésen az egyidejűleg megállapított, s a hivatalos órák alatt e tki hatóságnál, valamint Kecskemét város polgármesteri hivatalában megtekinthető feltételek mellett, a kiküldési áron alól is eladatni fog.

Venni szándékozik tartoznak a kiküldési árnál szolgáló becsár 10%-át készpénzben, vagy ovadékké-pes értékpapírban a kiküldött kezéhez bánatpénzül előre letenni.

Kelt a kecskeméti kir. törvényszék mint teletkényvi hatóságnál 1889. évi februr hó 23-án.

Bogoss Endre,
kir. törvénzi bíró.

60 (1-1)

Kiadó-lakás.

Az I-ső tized festő-útcza 247. szám alatti Hankóvsky Pálné-féle házban három útczai szoba, egy előszoba, egy kony-ha, két kamra és egy pinceze f. évi Május hó 1-től bérb-e adandó.

Kereser Ádám.

36 (0-4)

1196. 1889. Árverési hirdetemény.

A kecskeméti kir. törvényszék mint teletkényvi hatóság részéről közhírré tétetik, hogy Korács István mint Szabó Mária ifj. Czirkos Józsefnek engemlényese végrehajtatónak Szakáll János végrehajtás szennvedő ellen 120 ftt tőke és járulékai iránt folyamatosan levő végrehajtási ügyében az iszaki 798. sz. tjkvknm 2114. rsz. a. foglalt a végrehajtás szennvedő nevű álló váltásos szőlőbirtok tartozékaival együtt 364 ftt kiküldési árban, a 38 ftt 43% kr. váltásfőke és járul-ékaiból az árverés hatánapjától fennmaradó összeg terhével — tekintve, hogy a budapesti kir. ítélőtábla a 4806/1889. sz. e. b. végzést 52,072/1888. sz. a. hely-ben hagyta, — az árverésnek a 6904/1888. sz. jelentős szerint sikertelensége folytán az 1881. évi 60. t.-cz. 176. §-ra hivatkozással az 1889. évi April hó 15-ik napján d. e. 9 órákor, mint újabb egyetlen határidőben, e kir. törvényszék teletkényvi helyiségé-ben megmegtartandó nyilvános árverésben a 4806/1888. sz. a. már megállapított s a hivatalos órák alatt e tki hatóságnál, valamint Iszák kizságházánál megtekinthető feltételek mellett a kiküldési áron alól is eladatni fog.

Venni szándékozik tartoznak a kiküldési árnál szolgáló becsár 10%-át készpénzben, vagy ovadékké-pes értékpapírban a kiküldött kezéhez bánatpénzül előre letenni.

Kelt a kecskeméti kir. törvényszék, mint teletkényvi hatóságnál 1889. évi Márczius hó 1-ső napján.

Bogoss Endre,
kir. törvénzi bíró.

63 (1-1)

KIADÓ-LAKÁS.

V. tized, tehén-útcza 266. sz. a. foglalt ház — áll 4 szoba, 2 konyha, 2 kamra, 2 istálló-ból — folyó évi Május hó 1-től kedvező feltételek alatt több évre bérbe adandó.

Értekezhetni Dékány Mi-hálynál V. tized tehén-útcza 256. sz. alatt.

43 (3-3?)

Az első osztrák

Ajtó-, ablak- és szobatalajgyári társaság

BÉCSBEN, IV. Heumühlgasse 13. alap. 1817.

MARKERT M. vezetésé alatt

Magyarországi főügynök és szétküldői megbizott: JAUBERT A. BUDAPEST, Teréz útcza 56. szám.

ajánlja nagy árúraktárát, melyben kész ajtók és ablakok bezárólag képesekkel, úgyszintén puha hajótalajok s tölgyfából amerikai fries és parquettalajok. A gyár szárazfa-anyagjának nagy raktára által, mint szintén kész árúknak nagy készlete következtében ama helyzetben van, hogy minden szükségletet fent nevezett árúkból a legrövidebb idő alatt teljesíthet.

A gyár vállalkozik portálék előállítására, kaszárnyák, kórházak, iskolák, irodák stb. stb. berendezésére is, nem különben mindenféle, gépekkel előállítandó faművek elkészítésére, adott rajzok és minták után; kivéve a házi bútorokat.